

บทที่ 2

วัสดุ อุปกรณ์และวิธีการ

1. วัสดุ

1.1 วัสดุพืช

- 1.1.1 ต้นลองกองกิงปักชำ อายุ 2 ปี จำนวน 12 ต้น
- 1.1.2 ต้นลองกองกิงปักชำ กิงตอน และเพาะเมล็ด อายุ 3 ปี จำนวน 48 ต้น
- 1.1.3 ต้นลองกองกิงปักชำ อายุ 5 ปี จำนวน 12 ต้น

1.2 วัสดุสารเคมี

1.2.1 พาโคลบิวทร้าโซล

1.2.2 สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ประกอบด้วย คาร์บาริล เป็นเลข

1.2.3 ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 สูตร 13-13-21

1.2.4 สารเคมีวิเคราะห์ธาตุอาหาร

1.2.4.1 กรดซัลฟูริก (sulfuric acid)

1.2.4.2 กรดซาลิกไซลิก (salicylic acid)

1.2.4.3 โซเดียมไธอัลไฟต์ (sodium thiosulfate)

1.2.4.4 โซเดียมไฮดรอกไซด์ (sodium hydroxide)

1.2.4.5 กรดบอริก (boric acid)

1.2.4.6 เมธิลเรด (methyl red)

1.2.4.7 บรอมไมครีซอลกรีน (bromocresol green)

1.2.4.8 เอทานอล (ethanol)

1.2.4.9 กรดเปอร์คลอริก (perchloric)

1.2.4.10 กลูโคส (glucose)

1.2.4.11 แอนโทน (anthrone)

1.2.4.12 ตัวเร่งปฏิกิริยา (catalyst tablet)

1.2.4.13 น้ำมันก้าด

1.3 วัสดุอื่น ประกอบด้วย

1.3.1 กรรไกรตัดกิง

1.3.2 เกอร์เนย

1.3.3 ไม้บรรทัด

1.3.4 ไม้เมตร

1.3.5 ชะແลง

1.3.6 ถุงอบตัวอย่างพีช

1.3.7 กระดาษกรองเบอร์ 542

1.3.8 ปากกาด้าว

1.3.9 หลอดทดลอง

1.3.10 หลอดกลั่นในตอรเจน

1.3.11 กระบอกตะวง

1.3.12 ขวดลูกซึมพู่

1.3.13 ขวดปรับปริมาตร

1.3.14 บีกเกอร์

1.3.15 ไนโครปีเปต

1.3.16 เมกแนดิบาร์

1.3.17 ชาแอลนพรางแสง 50 %

1.3.18 ถุงพลาสติกสีดำขนาดปริมาตรติน 20, 30, 40 และ 90 ลิตร

1.3.19 กระถางขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 16 นิ้ว

1.3.20 กะบะขนาดปริมาตรติน 900 ลิตร

2. อุปกรณ์

2.1 อุปกรณ์วัดการเจริญเติบโต

2.1.1 เครื่องชั่งน้ำหนักไฟฟ้า 4 ตำแหน่ง

2.1.2 เครื่องวัดพื้นที่ใบ

2.1.3 ตู้อบ

2.2 อุปกรณ์ทางศรีวิทยา

2.2.1 เครื่องวัดดัชนีพื้นที่ใบ

2.2.2 เครื่องวัดค่าซักนำปากใบ

2.2.3 เครื่องวัดปริมาณคลอโรฟิลล์

2.2.4 เครื่องวัดคลอโรฟิลล์ฟลูออเรสเซ็นต์

2.2.5 เครื่องวัดศักย์ของน้ำในใบ

2.3 อุปกรณ์เครื่องมืออาหาร

2.3.1 เครื่องกลั่นในต่อเรื่อง

2.3.2 เครื่องวัดการดูดกลืนแสง

2.3.3 เตาเผา

3. วิธีการทดลอง

แบ่งการศึกษาออกเป็น 3 การทดลองดังนี้

3.1 การศึกษาผลของขนาดพืชป่าลูกต่อการเจริญของต้นลองกอง

3.1.1 การเตรียมต้นลองกอง

นำต้นลองกองกิงปีกสำหรับอายุ 2 ปี จำนวน 12 ต้น มาปลูกในถุงพลาสติกสีดำขนาดต่างกันปุกในดินระหว่างดินผสม : ทราย : แกลบ : หน้าดิน อัตราส่วน 1:1:1:2 ทำการดูแลรักษาด้วยการให้น้ำปุ๋ยสูตร 15-15-15 ต้นละ 5 กรัมทุกเดือน และจัดการบำรุงความเข้มข้น 2 กรัม/ลิตร เมื่อแตกยอดอ่อน วางแผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design (CRD) มี 4 ทรีตเมนต์ ๆ ละ 4 ชั้้า ดังนี้

ทรีตเมนต์ที่ 1 ถุงพลาสติกสีดำขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 45 ซม. มีปริมาตรดิน 20 ลิตร

ทรีตเมนต์ที่ 2 ถุงพลาสติกสีดำขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 50 ซม. มีปริมาตรดิน 30 ลิตร

ทรีตเมนต์ที่ 3 ถุงพลาสติกสีดำขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 60 ซม. มีปริมาตรดิน 60 ลิตร

ทรีตเมนต์ที่ 4 ถุงพลาสติกสีดำขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 75 ซม. มีปริมาตรดิน 90 ลิตร

3.1.2 การประเมินผล

3.1.2.1 วัดเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นครั้งแรกก่อนทดลองและครั้งสุดท้ายครบ 12

เดือน โดยวัดจากบริเวณที่ทำเครื่องหมายไว้จากพื้นดิน 5 เซนติเมตร

3.1.2.2 วัดความสูงครั้งแรกก่อนทดลองและครั้งสุดท้ายครบเมื่อ 12 เดือน โดยวัดจากโคนต้นจนถึงปลายยอด

3.1.2.3 นับจำนวนกิง จำนวนใบอย่าง และใบประกอบ ครั้งแรกก่อนทดลองและวัดครั้งสุดท้ายเมื่อครบ 12 เดือน

3.1.2.4 พื้นที่ใบรวม เก็บเกี่ยวครั้งสุดท้ายเมื่อครบ 12 เดือน นำไปลงกองที่สุมตัวอย่างไว้ไปหาพื้นที่ใบโดยใช้เครื่องวัดพื้นที่ใบแล้วนำค่าที่ได้มาคำนวนหาพื้นที่ใบทั้งหมด

3.1.2.5 น้ำหนักสดใบ ลำต้น ยอด (ลำต้น+ใบ) และราก ทำการวัดเมื่อครบ 12 เดือน โดยการล้างรากแล้วแยกชิ้นส่วนพืชออกเป็นส่วนๆ นำไปชั่งน้ำหนักสด

3.1.2.6 น้ำหนักแห้งใน ลำต้น ยอด (ลำต้น+ใบ) และราก ทำการวัดเมื่อครบ 12 เดือน เก็บเกี่ยวดินทุกทรีตเมนต์มาทำการล้างรากแล้วแยกชิ้นส่วนพืชออกเป็นส่วนๆ แล้วนำไปอบที่ อุณหภูมิ 80°C เป็นระยะเวลา 3 วัน หลังจากนั้นนำไปซึ่งน้ำหนักแห้งแล้วนำไปน้ำไปหาความสัมพันธ์ ระหว่างน้ำหนักแห้งกับปริมาตรดิน และนำค่าน้ำหนักแห้งที่ได้ไปวิเคราะห์ค่าทางสถิติ

3.1.2.7 ความยาวราก นำรากลงกองแต่ละทรีตเมนต์มาทำการแยกรากขนาดใหญ่ และขนาดเล็กออกจากกัน รากขนาดใหญ่นำไปวัดความยาวโดยใช้ไม้บรรทัด สรุว่ารากขนาดเล็ก ทำการวัดด้วยการสูบตัวอย่างรากขนาดเล็กแล้วนำไปซึ่งน้ำหนักสดตัวอย่างหลังจากนั้นก็นำไปหาความยาวรากโดยใช้เครื่องวัดความยาวราก จากนั้นนำค่าความยาวรากมาคำนวณหาความยาวรากทั้งหมด

3.1.3 โครงสร้างท壤พื้น ทำการวัดก่อนการเก็บเกี่ยวดินลงกอง โดยใช้เครื่องมือวัดโครงสร้าง ท壤พื้น วัดค่าแสงหนึ่งห้องพื้น 1 ครั้ง และวัดค่าแสงหนึ่งพื้นเดิน 10 เมตรติเมตร ทางทิศเหนือ ใต้ ตะวันออก และตะวันตก ทิศละ 1 ครั้ง 2 ชั้น/ดิน จากนั้นนำค่าที่ได้มาคำนวณด้วยโปรแกรม LAI 2000 เพื่อหาพื้นที่ใบ ต้นนิ่นพื้นที่ใบ และการกระจายแสงในห้องพื้น

3.2 ผลของการตัดแต่งรากต่อการเจริญของดินลงกอง

3.2.1 การเตรียมดินลงกอง

นำดินลงกองกิงปักชำ ต่อ กิง แพะเมล็ด อายุ 3 ปี หลังจากวันปลูก จำนวน 48 ตัน นำมาปลูกในกระถางขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 16 นิ้ว ปริมาตรดิน 20 ลิตร ใช้ดินจากการผสม ระหว่างดินผสม : ทราย : แกลบ : หน้าดิน อัตราส่วน 1 : 1 : 1 : 2 ทำการดูแลรักษាកลังการให้น้ำปุ๋ยสูตร 15-15-15 ตันละ 5 กรัม.ทุกเดือน และฉีดสารบาริลความเข้มข้น 2 กรัม/ลิตร เมื่อแตกยอดอ่อน วางแผนการทดลองแบบแฟกทอรีเรียลเม 2 ปัจจัย คือ ชนิดของกิงพันธุ์และระดับของการตัดแต่งราก มี 12 ทรีตเมนต์ ๆ ละ 4 ชั้น จัดทรีตเมนต์แบบ CRD ดังนี้

ทรีตเมนต์ที่ 1 ไม่ตัดแต่งรากกิงปักชำ

ทรีตเมนต์ที่ 2 ไม่ตัดแต่งรากต่อ กิง

ทรีตเมนต์ที่ 3 ไม่ตัดแต่งรากแพะเมล็ด

ทรีตเมนต์ที่ 4 ตัดแต่งรากกิงปักชำ 12 % ของพื้นที่หน้าตัดกระถาง

ทรีตเมนต์ที่ 5 ตัดแต่งรากต่อ กิง 12 % ของพื้นที่หน้าตัดกระถาง

ทรีตเมนต์ที่ 6 ตัดแต่งรากแพะเมล็ด 12 % ของพื้นที่หน้าตัดกระถาง

ทรีตเมนต์ที่ 7 ตัดแต่งรากกิงปักชำ 25 % ของพื้นที่หน้าตัดกระถาง

ทรีตเมนต์ที่ 8 ตัดแต่งรากต่อ กิง 25 % ของพื้นที่หน้าตัดกระถาง

ทรีตเมนต์ที่ 9 ตัดแต่งรากแพะเมล็ด 25 % ของพื้นที่หน้าตัดกระถาง

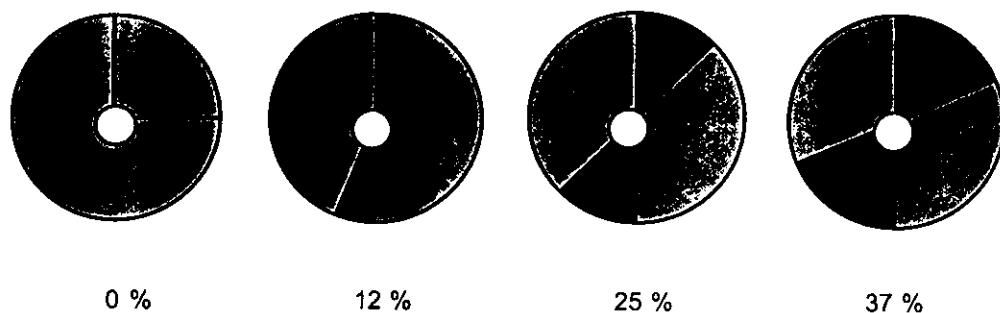
ทรีตเมนต์ที่ 10 ตัดแต่งรากกิ่งปักชำ 37 % ของพื้นที่หน้าตัดกระถาง

ทรีตเมนต์ที่ 11 ตัดแต่งรากต่อ กิ่ง 37 % ของพื้นที่หน้าตัดกระถาง

ทรีตเมนต์ที่ 12 ตัดแต่งรากเพาะเมล็ด 37 % ของพื้นที่หน้าตัดกระถาง

3.2.2 วิธีการตัดแต่งราก

ตัดแต่งรากโดยแบ่งตัดตามพื้นที่หน้าตัดกระถาง ให้สมมาตรโดยตัดห่างจากลำต้น 5 เซนติเมตร พื้นที่สีดำคือพื้นที่ตัดแต่งรากตามทรีตเมนต์ (ภาพที่ 1)

ภาพที่ 1 วิธีการตัดแต่งรากลองกอง

3.2.3 การประเมินผล

3.2.3.1 วัดเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นที่เพิ่มขึ้นทุกเดือนหลังตัดแต่งราก 3, 6 และ 9 เดือน ที่ ลำตันเหนือพื้นดิน 5 เซนติเมตร

3.2.3.2 วัดความสูงที่เพิ่มขึ้นทุกเดือนหลังการตัดแต่งราก 3, 6 และ 9 เดือนจากพื้นดินจนถึงปลายยอด

3.2.3.3 นับ จำนวนกิ่ง จำนวนใบประกอบที่เพิ่มขึ้นทุกเดือนหลังจากตัดแต่งราก 3, 6 และ 9 เดือน

3.2.3.4 วัดพื้นที่ใบ โดยวัดความยาวใบประกอบหลังจากตัดแต่งราก 3, 6 และ 9 เดือน จากนั้นนำมาคำนวณพื้นที่ใบตามวิธีการของมงคล และคณะ (2541)

$$Y = 46.417 e^{0.0783x}$$

โดยกำหนดให้ $Y = \text{พื้นที่ใบ}$

$X = \text{ความยาวใบประกอบ}$

3.2.3.5 วัดอัตราการเจริญเติบโตของรากในช่วงระยะเวลา 3, 6 และ 9 เดือน นำมาระบันรากใหม่หลังตัดแต่งรากหลัง 3, 6 และ 9 เดือน นำค่าที่ได้ไปวิเคราะห์เบริกเนี้ยบผลทางสถิติ (การเจริญเติบโตของรากที่ระดับ 0% ไม่มีข้อมูลเนื่องจากไม่ได้ทำการตัดแต่งราก)

3.2.3.6 วัดค่าซักก้น้ำปากใบหลังจากการตัดแต่งราก ทุก 2 วัน โดยใช้เครื่องวัดค่าซักก้น้ำปากใบวัดในช่วงเวลา 11.00 – 13.00 นาฬิกา

3.3 ผลของการให้สารพาโคลบิวทร้าไซล์ต่อการเจริญของต้นลองกอง

3.3.1 การเตรียมต้นกล้าลองกอง

โดยใช้ต้นลองกองกิงปีกษ์อายุ 5 ปี จำนวน 12 ต้น ปลูกในกระเบื้องขนาด $1.2 \times 1.5 \times 1.5$ เมตร ปริมาตรดิน 900 ลิตร ดินที่ปลูกเป็นหน้าดินปนทรายและทำการดูแลรักษาระหว่างการให้ปุ๋ยสูตร 15-15-15 ทุกเดือน ต้นละ 25 กรัม ปุ๋ยสูตร 13-13-21 ต้นละ 250 กรัม และให้ปุ๋ยทางใบสูตร 10-52-17 ความเข้มข้น 2.5 กรัม/ลิตร สปดาห์ละ 1 ครั้ง ก่อนให้สารพาโคลบิวทร้าไซล์ 1 เดือน โดยคุณคงต้นลองกองเพื่องดน้ำให้ลองกองได้รับสภาพแล้งช่วงก่อนถึงฤดูกาลอกรดออก 1 เดือนทำให้ลองกองอยู่ในสภาพเครียด จากนั้นทำการวัดค่าซักก้น้ำปากใบด้วยเครื่องมือวัดค่าซักก้น้ำปากใบ และวัดค่าศักย์ของน้ำในใบเครื่องวัดศักย์ของน้ำในใบ เพื่อช่วยบ่งชี้ภาวะเครียดของต้นลองกอง จนกระทั่งได้ค่าศักย์ของน้ำในใบลองกองประมาณ -3.5 MPa (Sdoodee and Singhabumrung, 1996) จึงฉีดพ่นพาราโคลบิวทร้าไซล์ความเข้มข้น 750, 1,000 และ 1,500 ppm บริมาณ 3 ลิตรต่อต้น หลังจากฉีดสารพาโคลบิวทร้าไซล์ 2 สปดาห์ ฉีดสารพาโคลบิวทร้าไซล์เข้าอีกครั้ง และฉีดคาร์บาริลความเข้มข้น 2 กรัม/ลิตร เมื่อแตกยอดอ่อน วางแผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design (CRD) มี 4 ทรีตเมนต์ ละ 3 ชั้้า ดังนี้

ทรีตเมนต์ที่ 1 ไม่ได้รับสารพาโคลบิวทร้าไซล์

ทรีตเมนต์ที่ 2 ได้รับสารพาราโคลบิวทร้าไซล์ความเข้มข้น 750 ppm

ทรีตเมนต์ที่ 3 ได้รับสารพาราโคลบิวทร้าไซล์ความเข้มข้น 1,000 ppm

ทรีตเมนต์ที่ 4 ได้รับสารพาราโคลบิวทร้าไซล์ความเข้มข้น 1,500 ppm

3.3.2 การประเมินผล

3.3.2.1 วัดขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นทุกๆ เดือน คงต้นเนื้อพื้นดิน 5 เซนติเมตร

3.3.2.2 วัดความยาวยอด วัดความยาวยอดหลังจากแตกยอดใหม่จำนวนต้นละ 10 ยอด หลังให้สารพาราโคลบิวทร้าไซล์ 20 และ 28 สปดาห์

3.3.2.3 วัดความยาวข้อของกิงที่แตกใหม่ โดยสูมเล็กๆ กดที่แตกใหม่ที่ข้อเปิดทางเดิมที่ต้นละ 10 ยอด หลังจากให้สาร 20 และ 28 สปดาห์

3.3.2.4 วัดความยานไปประกอบของยอดที่แตกใหม่ โดยสูนยอดที่แตกใหม่ตันละ 10 ยอด วัดความยานไปประกอบในช่วงในเพสลาดหลังจากให้สารพาร์คอลบิวทราราชีล 20 และ 28 สปดาห์ โดยนับความยานไปประกอบจากยอดลงมาข้อแรกเป็นตัวແນ່ນທີ່ທີ່ แล้ววัดจำนวน 3 ข้อไป

3.3.2.5 พื้นที่ไปประกอบใหม่ โดยนำความยานไปประกอบของยอดที่แตกใหม่ในข้อ

3.3.2.4 มาคำนวณหาพื้นที่ไปตามวิธีของมงคล และคณะ (2541)

3.3.2.6 เจริญเติบโตของราก ทำการเปิดหน้าดินขนาดกรวย 20 X 20 ตารางเซนติเมตร ลึก 1 - 2 เซนติเมตร ห่างจากโคนต้น 10 เซนติเมตร ใช้กระสوبปิดแล้วกลบดินตามรอยที่เปิดไว้เพื่อบังแสงแดด ทำการวัดการเจริญเติบโตของรากทุก 2 เดือน (วิธีวัดรากบนตารางมาตรฐานและนับจุดตัด) นำค่าที่ได้มาคำนวณความยานรากโดยใช้สูตรของ Newman (1966)

$$L = 11 / 14 \times N \times X$$

โดยกำหนดให้ L = ความยานราก

$$N = \text{จำนวนจุดตัดที่นับได้จากตารางมาตรฐาน}$$

$$X = \text{ขนาดช่องของตารางมาตรฐาน (ในการทดลองใช้ขนาด 1 เซนติเมตร)}$$

3.3.2.7 วัดศักย์ของน้ำในใบ (leaf water potential) โดยใช้เครื่องวัดศักย์ของน้ำในใบเลือกในเพสลาดที่อยู่ในช่วงอายุเดียวกันมาวัดจำนวน 2 ใน/ต้น วัดในช่วงเวลา 11.00 - 12.00 นาฬิกา ทุก 2 สปดาห์หลังจากให้สารพาร์คอลบิวทราราชีล

3.3.2.8 วัดค่าซักกันนำไป (*stomatal conductance*) โดยใช้เครื่องวัดการซักกันนำไปในโดยเลือกวัดในเพสลาดที่อยู่ในช่วงอายุเดียวกันจำนวน 2 ใน/ต้น วัดในช่วงเวลา 11.00 - 12.00 นาฬิกา ทุก 2 สปดาห์หลังจากให้สารพาร์คอลบิวทราราชีล

3.3.2.9 วัดปริมาณคลอโรฟิลล์ (chlorophyll content) โดยใช้เครื่อง SPAD - 502 เลือกวัดในเพสลาดของยอดที่แตกใหม่ โดยวัดไม่ให้โดนเส้นกลางใบ จำนวน 5 ใน/ต้น นำค่าที่อ่านจากเครื่องไปคำนวณเพื่อหาปริมาณคลอโรฟิลล์ดังสมการ (สุภานี ชนะวีราวรรณ, 2543)

$$Y = 0.2062X - 2.6787$$

โดยที่ค่า Y = ค่าปริมาณคลอโรฟิลล์

$$X = \text{ค่าที่อ่านได้จากเครื่อง SPAD - 502}$$

3.3.2.10 วัดคลอโรฟิลล์ลูอօเรสເຫັນຕົ້ງ (chlorophyll efficiency) โดยใช้เครื่องคลอโรฟิลล์มิเตอร์ เลือกวัดในเพสลาดที่อยู่ในช่วงอายุเดียวกัน จำนวน ? ใน/ต้น ในช่วงเวลา 11.00 - 12.00 นาฬิกา ทุก 2 สปดาห์หลังจากให้สารพาร์คอลบิวทราราชีล

3.3.2.11 วัดโครงสร้างทรงพุ่ม โดยใช้เครื่องมือวัดโครงสร้างทรงพุ่ม ทำการวัดค่าแสง
เหนือทรงพุ่ม 1 ครั้ง และวัดค่าแสงเหนือพื้นดิน 10 เซนติเมตร ทางทิศเหนือ ใต้ ตะวันออก และตะวัน
ตก ทิศละ 1 ครั้ง 2 ชั้า/ต้น จากนั้นนำค่าที่ได้ไปคำนวณด้วยโปรแกรม LAI 2000 เพื่อนำพื้นที่ใบ ตຽน
พื้นที่ใบ และการกระจายแสงในทรงพุ่ม

3.3.2.12 วิเคราะห์ปริมาณธาตุอาหาร โดยวัดปริมาณธาตุカリโน้ปไยเดรตในใบลงกอง¹
โดยวิธีของ Clegg antrhorone Method และปริมาณธาตุในตอเรเจนโดยวิธีของ Kjeldahl (ภาคผนวก)